UUTISET

Tuet ovat täysin rinnastettavissa maataloustuotteiden myynnistä saatuihin bruttotuloihin. **MTK**

Suomalaiset eivät tunne tukien ja ruuan hinnan yhteyttä

Tukia pidetään silti tarpeellisina viljelijöiden toimeentulon turvaamiseksi.

Suomalaiset eivät hahmota maataloustukien vaikutusta ruuan kuluttajahintaan, Ajatuspaja e2:n johtaja **Karina Jutila** toteaa.

Jutila esitteli perjantaina Ajatuspajan, Maaseudun Sivistysliiton ja MTK:n toteuttaman tutkimuksen, joka kertoo suomalaisten ruoka- ja maatalousnäkemyksistä. Taloustutkimus on koonnut aineiston 3 900 suomalaiselta.

”Vain neljännes vastaajista tunnistaa, että maataloustukien ansiosta ruoka on kaupoissa edullisempaa”, Jutila sanoi.

Naisista viidennes oli väittämän kanssa samaa mieltä, miehistä vajaa kolmannes.

Epätietoisuudesta kertoo, että liki puolet vastaajista valitsi neutraalin vastausvaihtoehdon tai jätti vastaamatta.

Tukiasioiden lisäksi monet muutkin maatalouteen ja viljelijöiden työhön liittyvät kysymykset ovat suomalaisille hankalia. Esimerkiksi viljelijöiden ansiotason arvioiminen on monelle vaikeaa.

Enemmistö kuitenkin on sitä mieltä, että tukia tarvitaan, jotta viljelijät saavat toimeentulon työstään.

Tutkimuksen julkistamistilaisuuden panelistit olivat sitä mieltä, että keskustelua maataloustuista pitäisi käydä yhteiskunnassa enemmän.

”Ihmisillä ei ole tietoa maataloustukien vaikutuksista”, Päivittäistavarakauppa ry:n toimitusjohtaja **Kari Luoto** sanoi. ”Tuista ei keskustella laajasti eivätkä niistä kerro oikeastaan muut tiedotusvälineet kuin Maaseudun Tulevaisuus.”

Käsitykset maataloustuesta

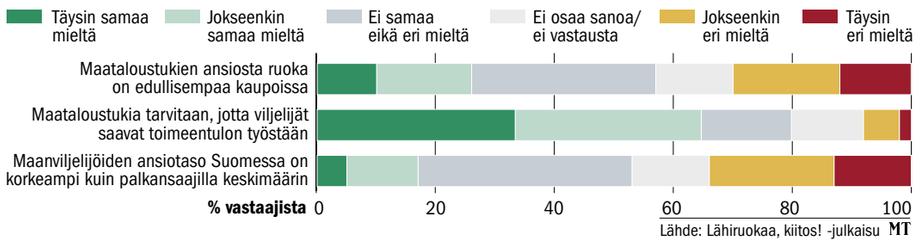

Lähde: Lähiruokaa, kiitos! -julkaisu MT

Maataloustuella monta merkitystä

MTK avasi maataloustukien merkitystä tiedotteessaan viime vuonna, kun tuet julkistettiin.

”Viljelijöille maksetut tuet turvaavat suomalaisen maatalostuotannon säilymisen, palauttavat suuren osan Suomen maksamasta EU:n jäsenmaksusta takaisin Suomeen ja pitävät yllä työllisyyttä koko maassa”, MTK muistutti. ”Lisäksi maataloustuet alentavat ruoan hintaa.”

Ilman tukia kotimainen maatalous hiipuisi ja Suomi jäisi hyvin riippuvaiseksi tuontiruuasta.

”Jos noin 1,9 miljardin euron vuosittaisia tukia ei maksettaisi, maataloustuotteiden myynneistä saaduilla tuloilla viljelijöiden tuotantokustannuksista jäisi kattamatta 1,1 miljardia euroa.”

Viljelijät hankkisivat mielellään toimeentulonsa kokonaan markkinoiden kautta, mutta tämä ei ole mahdollista Suomessa eikä yhdessäkään Euroopan maassa, MTK muistuttaa.

Suomi maksaa EU:n jäsenmaksua noin 1,3 miljardia euroa vuodessa. Maatalouden kautta summasta saadaan takaisin noin 800 miljoonaa euroa. Vaikka Suomen maataloustukia vähennettäisiin, se ei pienentäisi jäsenmaksuamme, vaan suomalaiset tukisivat entistä enemmän muiden EU-maiden maatalouksia.

MTK muistuttaa myös, ettei Maaseutuviraston tilastoimia viljelijäkohtaisia tukitietoja voi verrata verotietojen julkistamiseen.

”Siinä missä verotilastot kertovat pitkälti verovelvollisten tulotason, maataloustukien bruttomäärät eivät kuvaa lainkaan kyseisten viljelijöiden tulotasoa eivätkä myöskään tuotannon kannattavuutta. Viljelijät käyttävät saamansa tuet maatalouden tuotantokustannusten maksamiseen. Tuet ovat siten täysin rinnastettavissa maataloustuotteiden myynnistä saatuihin bruttotuloihin.”

SATU LEHTONEN

Etelä-Savossa haetaan laiskasti maataloustukia sähköisesti

Etelä-Savossa viljelijät jättävät maataloustukihakemuksia sähköisesti vähemmän kuin koko maassa keskimäärin.

Viime vuonna eteläsavolaisista maatalouden tuen hakijoista vain 30 prosenttia täytti hakemukset internetissä. Koko maassa sähköisten tukihakemusten osuus oli 43 prosenttia.

Naapurimaakuntaan Pohjois-Savoon verrattuna ero on huomattava. Siellä peräti 64 prosenttia hakijoista jätti sähköisen hakemuksen.

Jotta eteläsavolaisetkin viljelijät innostuisivat sähköisestä tukihausta, maakunnan elykeskus selvittää kyselyllä sähköiseen tukihakuun liittyviä ongelmia.

Lisäksi keskus edistää sähköistä tuen hakemista kasivuotisella Maatila ICT-koulutushankkeella. Sen tavoitteena on, että 2013–14 vähintään puolet tukihakemuksista jätetään sähköisesti.

Lähes kaikki viljelijätuet ovat sähköisesti haettavissa. Paperilomakkeet lähetetään edelleen kaikille tiloille, ellei viljelijä ole edellisessä haussa ilmoittanut luopuvansa tukipaperien pyörityksestä.

Viljelijätukien haun lisäksi ympäristötuki- ja lfa-sitoumukset voidaan tehdä sähköisesti.

Karttaliittymä tekee mahdolliseksi peruslohkojen lisäykset, poistot ja muutokset. Kansallisten kotieläintukien ennakot ja uuhipalkkiot voidaan myös hakea sähköisesti.

Sähköiset tukihakemukset alentavat tukihallinnon kustannuksia.

Omien tietojen tallentamisen Vipu-palveluun voi aloittaa tänään. Palveluun voi ryhtyä nyt syöttämään tietoja lohkoilla ensi kesänä viljeltävistä kasveista.

Asiasta kerrotaan tarkemmin tämän lehden Muistilistalla.

MAIJA ALA-SIURUA

UUTISTAUSTA

Julkisuus sammutti kiinnostuksen maataloustukiin

Jokakeväinen perinne sai viime torstaina jatkoa, kun Maaseutuvirasto Mavi julkisti tietoja edellisvuonna maksetuista maataloustuista.

Mavin nettisivuilla ovat kaikkien selattavissa muun muassa tiedot valtiolle, kunnille ja osakeyhtiöille maksetuista tuista. Yksityishenkilöille ja muille luonnollisille henkilöille maksetut tuet saa erillisellä tiedonluovutuspyynnöllä.

Alkuaikojen into on hiipunut

Maksetut maataloustuet tulivat julkisiksi ensi kerran vuonna 2007. Ainakin alkuvuosina valtaosa viljelijöistä piti tukien julkistamista yksityisyytensä loukkauksena. Moni kansanedustajakin otti asiakseen puolustaa tietojen salaamista.

Tukien julkistus kiehtoi varsinkin iltapäivälehtiä. Myös muut tiedotusvälineet penkoivat Mavin taulukoita mehevien paljastusten toivossa.

Nyt kiinnostus on selvästi laskenut. Edes Mavi ei enää järjestänyt aiheesta tiedotustilaisuutta.

”Alkuun tukien julkistamiseen suhtauduttiin vähän kuin verotietoihin, joista pomppaa vuosittain esiin uusia nimiä. **Björn Wahlroosin** tuetkin on kerrottu jo niin moneen kertaan, ettei niissä ole mitään uutta”, pohtii MTK:n maatalouslinjan tutkimuspäällikkö **Johan Åberg**.

JAANA KANKAANPÄÄ

Viime vuonna Suomessa maksettiin investointitukea yhteensä noin 120 miljoonaa euroa.

”Tukijärjestelmä on varsin staattinen, eikä maksatustiedot sen vuoksi juuri muutu.”

Valtavasti perkaamista

”Tukien julkistaminen paljastaisi ihmisille sen, miten vähän tukea tavallinen maanviljelijä loppujen lopuksi saa. Salassapito sen sijaan lietsoo kateutta ja pahoja puheita”, pohti tukien julkistamista puolustanut kansanedustaja **Jyrki Kasvi** blogissaan 22.8.2006 (*www.kasvi.org*).

Parhaassa tapauksessa se menee juuri näin.

Toinen kysymys on, palveleeko nykykäytäntö tätä periaatetta.

MT teki Maville tiedonluovutuspyynnön. Saamamme aineisto sisälsi 12 erikokoista taulukkoa, joihin perehtyminen vei minulta yhden kokonaisen työpäivän.

Penkomisen jälkeen ilmeni, että Suomessa on maksettu viime vuonna 97:ää eri viljelijätukityyppiä, yhteensä 1,9 miljardia euroa. Aineistossa on lueteltu myös 29 viljelijätukea, joita ei ole maksettu viljelijöille lainkaan. Niitä on ainoastaan peritty takaisin.

Lisäksi viime vuonna on maksettu 65 eri investointitukea. 10 investointitukea on vain peritty takaisin.

Maataloustuiksi luokitellaan myös hanke- ja rahoitustuet, joiden saajina voivat olla muutkin kuin viljelijät. Niitä on maksettu noin 200 miljoonan euron verran.

Mavin taulukot ovat niin vaikeaselkoisia ja laajoja, että ne ovat melkoinen työmaa perattavaksi. On vaikea hahmottaa, mikä tuista kuuluu viljelijätukiin, mikä rahoitustukiin ja mikä hanketukiin.

Tavalliselle toimittajalle taulukoihin perehtyminen on niin toivoton työmaa, että useimmat todennäköisesti tyytyvät vilkaisemaan parinkymmenen suurimman tuensaajan listan. Kun huomaa nimien olevan niissä suunnilleen samat kuin viime vuonna, ei asia paljon jaksa enää kiinnostaa.

Media vaikeni, mutta miten kävi pahojen puheiden?

Ne eivät ole mihinkään kadonneet. Lähiöiden kuppiloissa ja työpaikkojen kahvipöydässä niitä viljellään yhä.

Julkistaminen ei palvellut alkuperäistä tarkoitustaan. Tukijärjestelmää ymmärretään edelleen yhtä vähän kuin aikaisemminkin, eikä se ole kenenkään etu.

JUHANI REKU on Maaseudun Tulevaisuuden toimittaja.

juhani.reku@mt1.fi

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

Uuden ŠKODA Yeti Adventure- tai Experience-mallin ostajalle Function- ja Design-varustepaketti veloituksetta.

Function- ja Design-varustepaketit sisältävät*:
• Amundsen+-navigointilaitteisto kosketusnäytöllä • Pysäköintitutka eteen ja taakse • Multimediasovitin • Nahkainen monitoimiohjauspyörä radion ja puhelimen säätimillä • Bluetooth-matkapuhelinvalmius • Koristelista kylkilistojen päällä • 17″ Matterhorn-kevytmetallivanteet • Design-viimeistely kojelaudassa • Irtokangasmatot • Halutessasi myös värillinen katto: musta, valkoinen, beige tai hopea

ŠKODA Yeti Adventure alk. 25 151,49 €, autoveroton suositushinta alk. 19 045 € + arvitoitu autovero 6 106,49 € CO2-päästöllä 149 g/km, yhdistetty kulutus 6,4 l/100km. **ŠKODA Yeti Experience toimituskuluineen alk. 27 198,86 €**, autoveroton suositushinta alk. 20 590 € + arvioitu autovero 6 608,86 € CO_2-päästöllä 149 g/km, yhdistetty kulutus 6,4 l/100 km. Hintoihin lisätään paikkakuntakohtaiset toimituskulut. Malliston yhdistetty EU-kulutus 4,6–6,5 l/100 km ja CO_2-päästöt 119–169 g/km. *Varustepakettiesimerkit Yeti Experience -malliin. Etu koskee uusia asiakassopimuksia, ei yhdistettävissä muihin tarjouksiin.

Maahantuonti: **HELKAMA** Vuokraus: **AVIS**

skoda.fi Tykkää meistä facebook.com/SkodaSuomi

PAULA MYÖHÄNEN

Ennen tien numero 13 tolpissa olivat kyltit Etelä-Karjala ja Suomenniemi. Viime perjantaina Janne Tuukkanen ja Jari-Matti Marttinen vaihtoivat ne Etelä-Savoksi ja Mikkeliksi. Suomenniemi ja Mikkeli tekivät kuntaliitoksen vuodenvaihteessa.

Suomenniemi muuttui Mikkeliksi

Suomenniemi liittyi Mikkeliin vuoden vaihteessa. Viime perjantaina kunta siirtyi historiaan myös tiellä numero 13, kun yrittäjä **Janne Tuukkanen** vaihtoi Suomenniemen Mikkeliksi Savitaipaleen rajalla.

Samalla vaihdettiin myös maakuntien kylttejä, sillä Suomenniemi kuului Etelä-Karjalaan, mutta Mikkeli kuuluu Etelä-Savoon.

Vuoden vaihteessa Suomesta katosi 16 kuntaa kymmenessä liitoksessa.

Tuukkasella ei työhön liittynyt haikeita tunteita katoavan kunnan puolesta, sillä hän on paljasjalkainen mikkeliläinen.

”Normaalia merkinvaihtotyötä, rutiinityö. En koe, että olisin menettänyt mitään kuntaliitoksessa, sillä oma kuntani laajenee. Yleisesti heinäntekojärjellä ajattelen, että kuntien kokoa pitäisi kasvattaa.”

Työ paikan päällä kesti nelisen tuntia. Apuna oli toinen urakoitsija. Kaikkien kylttien vaihtamiseen menee useampi päivä.

”Liikennemerkkiputkia piti jatkaa ja talvi hidastaa työtä. Ajateltiin, että rajoja tässä siirrellään, mutta eihän me mitään päätetä. Me vain vaihdetaan taulut”, Destialle urakoitseva yrittäjä Tuukkanen tuumaa.

Suomenniemen kyltit joutuvat aluksi Destian varastoon. Mikkeli ei ole päättänyt mitä niille tehdään. Tavallisesti poistetut kyltit joutavat kierrätykseen, mutta näillä saattaa olla jollekulle tunnearvoa.

”Aika massiivinen vaneri tämä on, mutta ei tämmöisiä enää ikinä tehdä. Ovathan nämä jonkin verran kuluneita.” **AIMO VAINIO**